

dre besværing end de i § 10 omhandlede henvises til klageudvalgets behandling.

§ 14. Denne lov træder i kraft 3 måneder efter dens stadfæstelse.

Ved 1. behandling fik lovforslaget tilslutning fra samtlige partiers ordførere.

I det nedsatte udvalgs betænkning, der var enstemmig, stillede forskellige ændringsforslag, der hovedsagelig tog sigte på en tydeliggørelse. I udvalgsbetænkningen oplystes, at udvalget havde modtaget repræsentanter for Fællesorganisationen af Officerer i Hæren, Hovedorganisationen for Søofficerer og Organisationen af Flyvevåbnets Officerer, som havde fremsat forskellige ønsker om ændringer i lovforslaget. Repræsentanterne havde således fremsat ønske om, at adgangen til at indbringe klager til forsvarsministeren skulle være betinget af, at sagen havde været forelagt eller søgt forelagt den nærmeste foresatte højere chef. Dette havde udvalget og ministeren imidlertid ikke fundet grundlag for, da den nærmeste foresatte højere chef altid, hvor sagerne indbringes for forsvarsministeren, vil få lejlighed til at udtale sig over sagen, idet indbringelsen skal ske ad kommandovejen. Foranlediget ved organisationernes henvendelse stillede ændringsforslag til § 5, hvorved det præciseredes, at talsmændene ikke kunne indbringe andre sager end klager for klageudvalget. Udvalget og ministeren havde ikke kunnet imødekomme et ønske fra organisationerne om, at den civile kommitterede, der skal være formand for klageudvalget, skulle have virket i retsplejen enten som dommer eller som sagfører, idet man ikke fandt det rigtigt at binde ministeren til at vælge en jurist. I overensstemmelse med et ønske fra organisationerne stillede ændringsforslag om, at klage indgives til bataillonschefen i stedet for regimentschefen. Dette ønske var også rejst under sagens 1. behandling i folketinget. Det oplystes endvidere, at ministeren havde erklæret, at bestemmelsen i § 1, jfr. § 3, alene betyder, at egentlige møder med talsmændene afholdes udenfor tjenestetiden. Reglerne er derimod ikke til hinder for, at menige fremfører besværing m. m. under tjenesten, forudsat de forinden indhenter den fornødne tilladelse hertil.

Ved 2. behandling vedtoges de stillede ændringsforslag. Under denne behandling fremsattes af *Ingmar Wagner* (DK) ønske om forskellige ændringer i lovforslaget, således om at talsmændene kun skulle udpeges af befalingsmændene den første måned, om at de værnepligtiges møder skulle kunne holdes i tjenestetiden, og om særlige bestemmelser til beskyttelse af talsmændene.

Den fornyede udvalgsbehandling gav ikke anledning til ændringsforslag, og ved 3. behandling vedtoges lovforslaget enstemmig med 128 stemmer.